

... et p...
... ex...
... **Q**u...
... qua...
... fenu...
... pmanes...
... ganat...
... **Q**u...
... tris...
... filii...
... ne...
... nobis...
... **Q**u...
... **ne se po**...
... qu...
... no du...
... inoce...
... **Q**u...
... **Q**u...
... **Q**u...

Hic s. Conuenientia
nobis unum in hoc est
domica cena memoranda. In
quibus enim sua cena plerumque
ad manducandum. Et alii quidem
esurit. alius autem eius est.
Nunquid domos non habent ad
manducandum. et bibendum. et
ecclesiarum dei acceptant. et con
suetudinis eos qui non habent.
Quod dicitur nobis. Laudo uos
in hoc non laudo. Ego enim ac
cepi a domino: quod et tradidi uobis.
quoniam dominus ihesus in qua nocte tra
dit. accepit panes et gratias
ages fregit et dixit. **H**oc est cor
pus meum quod pro uobis tradit.
hoc facite in mea commemoratio
ne. Similiter et calicem postquam
cenauerunt dicens. **H**ic calix no
uum testamenti est in meo sanguine

CARMEN HEROICVM,
scriptum in honorem
coniugij

MAGNIFICI, NOBILISSIMI, CONSULTISSIMI VIRI,
pietate, virtute, doctrina, dignitate, fide, meritis,
authoritateq; præstantissimi, Dn. IOANNIS à
SALAGAST, Dn. hæreditarij in Timendorff,
illustrissimæ aulae Magdeburgicæ à consiliis, curiæq;
inclytorum Principum Marchionum Brandepurgico-
rum juniorum quondam Magistri, Capita-
nei; lutrebocensis, & Da-
menis:

Et

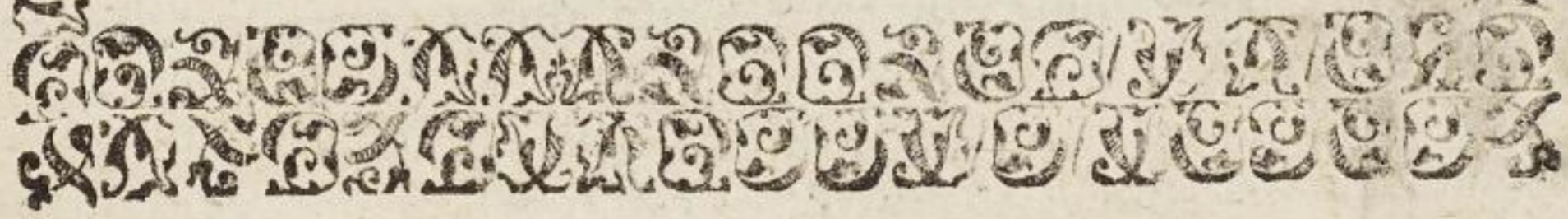
NOBILISSIMÆ, LECTISSI-
MÆ, PUDICISSIMÆ QVE VIRGINIS SABL-
NÆ, natæ ex avito celebriq; Glaubitianorum, Domi-
norum in Köttel hæreditariorum
Gemmate,

*Felicibus auspiciis Cirræ in Silesia
initi, IX D. M. Februarij stylo novo
Anno 1598.*

à

SAMVELE WAGNERO DELICIANO.

Halæ Saxonum, Typis Pauli Græberii.

244

dici-
Lu-
tor.

LIBRARY

March
Glaub
Feder
Par est
Carmi
Exigit
Spon
Me fib
Vsq; a
Ipsa a
Non n
Et Ph
Orna
Te pr
Ficta
Cred
Ad
Nec
Et Ph
Qua
Occ
Da v

Dum iam, dum tandem, fato Duce & Auspice, Phoebus
Exerit æquoreis cœæ Tethyos vndis
Lumina, fertq; diem, qua consultissimus aulae
Parthenopææ æ vir, nobilis ille Magister
Marchiacæ pubis, SALAGASTVS, equestribus orta
Glaubisidum proavis cum virgine debita tædæ
Fœdera solennes est firmaturus ad aras:
Par est, vt positis aliis, Hymenia dicam
Carmina, felicesq; in voces ora resoluam.

Hoc etenim patria cum sollicitudine iuncta
Exigit, & fieri monet officiosa voluntas
Sponsi, qua, vinclo velat arcto, arctaq; cathena,
Me sibi devinctum tenet, æternumq; tenebit:
Vsq; adeo, vt nequeam; vel quando obliuia menti
Ipsa attentaret Lethes offundere limpha;
Non meminisse sui, bene factorumq; suorum.

Quare agè Parthenopæ lux admirabilis aulae,
Et Phœbi, & Themidos, generisque, solique Silesi
Ornamentum ingens, SALAGASTE, ad carmina promptum
Te præbe, atque tuas ne quæso despice laudes.
Ficta leges, at vera leges: modò vera canenti
Crede, nec exigua forte offendare Thalia.

Namque (fatebor enim) me non Hymenæus equestres
Ad thalamos vidit modulantes ducere Musas,
Nec dum etiam rudis id suavit tentare Minerua,
Et Physice nostro ingenio malè fida nouerca.
Quandò igitur fortasse tuis minus auribus apta
Occinero, egregiusue tuis haud commoda tædis,
Da veniam, atque parùm tentatæ ignosce Camæne.

NVper ab æthereo Superum regnator olympo
Lumina ad illustres Heroum torserat arces,
Visurus, veluti magnum per Teutoniam orbem,
Natos curarent matresq; Patresq; ducales
Dotibus augeri virtutum, & fortibus ausis,
Inq; Sionæ præsertim matris amænis
Artibus a viridi mox exerceret ævo.

Viderat Austriacos, vxore & prole carentes,
Cæsareum genus, & Tyrrenæ Numina gentis
Inclita, Boiemosq;, Angriuanosq;, ferosq;
Lotharingiadas, Bauarosque Heroas, & armis
Exhaustos Hunnos, proceresq; Arhesinq;, Licumque,
Danubiumque, Isaramq;, Oenumq;, Sauumque bibentes.
Viderat illum etiam; Cliuis qui præsidet aruis;
Regnatorem, in quem domus inclinata recumbit:
Idque genus reliquos Tarpeij dogmata Patris
Sarta & tecta, sui sub limitis orbe, tuentes,
Vnde sibi Latius legit hoc quoq; tempore Præsul
Ad delubra viros, sua quos tegat, euehat, ornet
Insula, sublimesq; verendo in honore reponat,
Ut stent Catholica pro Religione fideles.

Prætenus vnanimis pietate fideque Dynastas
Hos quoq; siderea spectarat ab ætheris arce,
Quos late insignis generoso nectare Rhænus
Educat, & quos hoc ævo Mauortius ardor
Euehit, euectosq; inter radiantia condit
Sidera; Nassouios, Cattosque, atavisque potentes
Anhaltos, genus Ascania de gente profectum:
Et qui prætereà subiecta sacraria sceptris
Ad nutum Allobrogum conformauere Lycei.

Præcipue hos; quorum melior sententia menti,
Et quibus est cordi megalandri dogma Lutheri;

Ante

Ante alios vultu lustrârat amicis amico:
Nimirum illustres Herôas, & Heroinas,
Quos Cerere insignis Pomerania, quosq; Silesus
Orbis, & haud leuibus regnorum accessibus auctas
Mompelgardorum comitatus ad ardua cœli
Sidera non dubitat tumidis attollere buccis.

Hæredes quoq; Cimbrorum diadematis æquo
Lustrârat vultu, populisq; , opibusq; superbos
Brunopolitanos, Lunæburgosq; , piosq;
Holfatos, atq; ingentes ingentibus ausis
Starchardos, Henetum quos prisco à sanguine ductos
Aspiciunt septem prope Balthica stagna, Triones.

Viderat Albicolas etiam generosa trahentes
Nomina ab antiquis Heroibus, & magnis Diis:
Scilicet Ensiferos, terræ armi potentis alumnos,
Quos immaturos sceptris; dum plenior ætas
Adveniat; iam Tutorum pia cura tuetur.

Ac tandem egregium fama, seraq; verendum
Canicie, Latij decus admirabile regni,
Marchiaden raucas ad Spræ inuiferat vndas,
Nec minus & clarum factis, & prole beatum
Illius Natum, quem Parthenopæius orbis
Arts atq; fœcis præfectum cernere gaudet,
Atlantè ingentem Salanæ Naiados amnem.

Cuius ad egregiam simul ac pervenerat arcem,
Eccè repentè alijs non visa illustribus aulis
Occurrunt. Sed enim videt agnoscitq; tenellos
Herôas tantis virtutum dotibus auctos:
Quantis Teutoniæ longè lateque per orbem
Non est instructum genus vllum, aut vlla propago:
Non quoque abesse videt divinæ Pallados artes,
Et sacra Sionidum, magna ornamenta Dynastum.

Tum verò stupet, obtutuq; immobilis hæret
Omnipotens genitor, vultumq; habitumq; loquentum
Altius explorat, moresq; obseruat euntum.
At nihil eximia non dignum laude repertum est,
Omnia Coelicolis similis, vocemq; gradumq;
Et comtos crines, & membra decora iuventæ
Iuuenit. Æthereum penè angunt gaudia Patrem,
Tàm decora alta solo jam jam spectarier imo,
Digna polo versari inter veneranda Deorum
Numina, & æternos æternùm habitare penates.

Expleri tandem mentemq; animumq; tuendo
Haud pollens, tacito sub pectore, talia volvit:
Obijciat, quisquis fuat, Heröasue Ducesus
Teutonios, aut quostellus Oenotria tollit:
Obijciat Macedum Reges, Persasue, Getasue:
Hoc tamen à vero justum ius profero sensu,
Et dico, à Diuis hos, à mortalibus illos
Esse informatos. Tanto discrimine distant.

Hæc ait, & penitus rem pensitat, vndè sit illud
Morum in crementum, quòue erudiente profectum:
Cum subitò gravis vsq; graui grauitate Magister,
Osq; humerosq; Deo similis, lux nobilis aulae
His super ingreditur, jamjam exercere paratus
Crescentes proceres, & moribus addere mores.

Quem simul vt videt illustrem tractare laborem,
Ore ciere animos, & amorem accendere morum,
Haud mora, sollicitos capit ægro pectore curas,
Id genus vt plures per humum; quorum indiget vsus;
Informatores Heroum surgere possint,

Vixq; ita turbatis huc illuc sensibus actus,
Ecce recordatur, nulla ratione valere
Commodiore illud fieri, quàm quandò marita

Par

Par similisq; viro stabili iungatur amore.
Tum venit in mentem, quod, se tribuente, regendam
Parthenopæ partem nuper susceperis oræ,
Quæ data sceptrâ etiam sibi vellent coniugis usum.

Ergo de Nympha, patrio sub limite pridem
Lectâ, continuò fatorum arcana resoluit,
Visurusq; viri seros per sera nepotes
Secla, maritales mox implicat ossibus ignes.
Tum corda ad thalamos instigans, hæc ita secum:
Siccine virtutem sine semine? Siccine tanta
Ornamenta soli; quæ penè simillima nostris
Coelicolis; patiar sine prole excedere terris?
Siccine conjugij sacro sine glutine vitam
Continuare sinam, & tandem succumbere letho?
Non ita. Sed potius geniali lege jugentur,
Ut decet, & noster pulcerrimus ordo requirit,
Dentq; operam Veneri, quò detur sernere dulces
Nominis hæredes, aliusq; aliusq; Magister
Surgat, formandis natis illustribus aptus.

Hæc ait, & famulum stellata in veste decorum;
Qui comes ad Patrias SALAGASTVM deferat oras;
Alloquitur, facie insignem, & rutilantibus alis.
Te; qui Thobiadæ Raguelida, quiq; Rebeccam
Pronubus Abramidæ iunxisti, aliasque subinde
Atq; alias, inter coetus Christeidos, orsus
Es nobis tædas, & felices Hymenæos;
Care vigil, pars militiæ fortissima nostræ;
Te decet ire, thoriq; citò inuiolabile pactum
Ordiri, & læto medio, & colophone beare.
Quarè animùm huc aduerte, atque hæc sub pectora condè.
Est regio claræ contermina Misnidos oræ,
Solis ad exortum, famâ, notissima famâ,

Arte

Arte & Marte potens, fecundaq; vbera glebae:
Silesiam dicunt maiores, atque minores.
Hic flos virginis sexus, virgo, incluta virgo,
Glaubifidum claris atavis exorta pudorem;
Haud a Sarmatico procul orbe & sine; tuctur.
Multi illam proceres, titulisque opibusque superbi
Optavere. Sed haud voto optatisque potiri
Contigit, accepta cecidere subinde repulsa.
Hanc mihi virginibus jam dudum ex omnibus vnam
Delegi, prudensque animo interiore locavi,
Ut foret, eximios quae consequeretur amores
SALGASTI, & faceret pulchra illum prole parentem.
Nam sedet hoc animo fixum, immotumque, statumque,
Ut; quos Relligio, virtusque, & patrius orbis
Copulat; hos torus, & sanguis quoque copulet idem.
Quare age posce leues Zephyros, & labere pennis,
Atque profecturo terrae natalis ad oras
Sis comes, a cunctisque ipsum defende periculis.

Dixerat. Ille Patri magno parere paratus
Sueta repente capit talaria, & induit omnem
Vestem, habitumque; humeros, quo protenus aera findat.
Tum virgam manibus prendit, qua Tartara frangat,
Tartareosque ausus, & quicquid ubique malorum est;
Harpyas, Parcasque truces, & Erinnyas atras,
Asinodeonque, hostesque alios fatalis amoris.

Talibus instructus per inane, Atlante sereno
Labitur, & terras contendit ab aethere ad inas.
Est vrbs dives opum, prope Salae confita nymphas,
Saxonios jungens fines a Misnidos agris:
Qua vulcanus edax solidas in fissile robur
Exercet vires, & murmura magna volutat,
Perque diem, & tacitae per amica silentia noctis,

Ut

Vt salis humores humanis vsibus aptos
Reddat, & in tenues glebasque micarūque resoluat.
Huc ad turrigeram delabitur aliger aulam
Entheus, huc leuibus ventorum adremigat alis,
Arcano circum nebularum indutus amictu,
Deueniensq; locum, studio curaq; fideli
Obseryat, dum carpit iter SALAGASTVS, & arua
Dilectæ patriæ, se concomitante, revisit.

At vero dulcem tum, nocte silente, soporem
Vir pius vrgebat, rebus iam ritè paratis,
Certus inire viam, simul ac Phœbæia lampas
Auricomis iterum radiis lustrauerit orbem.
Huic se forma sacræ venientis ab axe Phalangis
Obtulit in somnis, ac talia visa monere est:
Care vir ante alios Diuis, quid pergere cessas?
Quò Deus & quo fata iubent? qui ducere grandi
Præcure potis es securo pectore somnum?
Surge age, surge para citò te, mecumq; Deorum
Ex iussu, ad dulces genitorum tende penates:
Adsum sidereo comes huc tibi missus olympo,
Adsum, adsum per iter contra omnia monstra tueri
Teq; tuosq; pios ausus, rebusq; secundo
Flamine transactis, reducem te rursus ad aulam
Sistere, ad illustres rerumq; operumq; labores.

Talibus admonitus visis SALAGASTIVS, altis
Corripit è stratis corpus, famulosq; fatigat,
Maturare velint, ad iter quodcunq; necesse est
Haud segnes, ab itum dum tempus & hora moneret.

Olli præcipitant data iussa, ruuntq; feruntq;æ,
Quæ sibi, quæ præfens via deposcitq;, iubetque:
Stant rhedæ, rhedis & equi certo ordine iuncti,
Excipiuntq; sacris, devota mente litatis

B

Iam

lam conscendentem Dominum, patriamque petentem.
Vixque ad conspectum terræ genitalis, & oræ
Ventum erat, ecce aliæ atque aliæ velamine formæ
Se Venus actutum insinuat contraria fati,
Eque Gynæceis nunc his, nunc protenus illis,
Commendare suas, cupit atque obtrudere, nymphas:
Multa viri virtus animo, multusque probatur
Oris honos: hærent generosi in pectore mores.
Inde ea; quæ potis est; adnixa struitque locatque
Retia, pacataque nequit consistere mente.
Ac velut, excelsam oppugnat qui molibus arcem,
Omnes arte locos circum munimina lustrat,
Quæ turpateant aditus assaultibus, & quæ
Rite queant propugnacula expugnari armis.
Sic Furiis Venus acta suis bachatur, & omnem
Dispiciendo viam tacitis percurrit ocellis,
Quæ pius involvi vir possit casibus arctis.
Non mora, non requies, adhibet vim viribus omnem,
Unde graves homini surgunt in pectore curæ,
In partes varias variantia sensa trahentes.
Quod postquam sensit tutela ex æthere missa,
Non nimium Veneri Venerisque ferocibus ausis
Fidendum esse putat, quæ semet in omnia vertens
Non raro incautos clauda sub imagine fallat.
Ergo, quò, posita spe, tandem abscedat, & intra
Tecta laresque suos condat se, ita farier infit.
Quid te? quid fati male sana opponis? & audax
Corda humana tuis audes involuere nassis?
Cum tamen egregie, vel me non illa monente,
Nosti, quod penes æthereos stent omnia Divos
Connubia, & fiant fato duce, & auspice fato,
Non autem veniant à teque, neque puello;

Ceu

Ceu muliebri tuis pecus aurumque ignibus iectum,
Nosti, ut rapta tibi tum temporis illa potestas,
Cum Protoplastas illexit, ut ab arborum fructus
Detraherent vitulos, & hiantia ad ora mouerent.
Ne conare igitur fata interuerrere, & illis
Audendo aduersas in mundo condere tædas,
Ne triste exitum forsan misera inde reportes.
Mitte virum, nostro circum tutamine cinctum
Mitte, tuisque statim pietis abscondere nymphis.
Fataque; quæ penes hunc per tot freta, totque per oras,
Auspiciis mansere suis, quæ Memphea claram,
Phænicasque, Arabasque, Phrygasque, Syrasque, Getasque
Celtiberosque, Italosque, Anglosque, Tagumque, dederunt
Ire, redire bonis avibus, tandemque reuersum
Ad rerum illustres quoque subuexere labores;
Illa ea facta etiam tædis & amoribus aptam
Inuenient nympham, & sociali lege dicabunt.

Tum verò Venus; ut terraque marique labores
Exhaustos audit; magis inflammatur, & imas
Per venas penitus trahit, atque per ossa furorem.
Stat casus renovare omnes, & robore summo
Insidiisque, dolisque, & acuta in cote resectis
Adniti telis, nec quicquam linquere inausum,
Aut intentatum, quod cordibus inserat ignem.

At nihil intidie, nil tela in cote resecta
Proficiunt: omnes summo cum robore vires
Tentatæ, ut puluis; celeri quem turbine raptum
Torquet agens circum Cori furibilis aura;
Sunt, & ceu tenuis soluuntur ab aëre fumus:
Fata obstant, placidasque viri comes obstruit aures
Alipotens, tacito delapsus ab æthere cursu.

Ille indiuiduus comes, ille fidelis Achates

Efficit, vt mens, cen cautes, Marpesia cautès,
Perstet, & vt ventis quassata furentibus Ilex,
Nec latum crinis filum, plantamue pedemue
Transuersum, Veneri cedat, Venerisque furori,
Tandem etiam Diuæ furiatis incitus ausis
Præcipitare fugam iubet, hacque abscedere terra,
Vt ne correpta rabidas compescere virga
Cogatur Furias, & dira retundere tela,
Tela Pharetrato depromta Cupidinis arcu.

Ergò haud se remora retrahi patiuntur ab vlla,
Arripiuntq; fugam moniti, abcessuq; citato
Exquirunt tutos à Cypridos igne receptus,
Ne fatum contra fatum conturgat, & ausit
Humanum sese diuino opponere, iueto
De more hoc nostro distorto temporis æuo,
Quo Diuis, veluti Briarëia turba, reniti
Non dubitant homines, in amore fideque iugali
Haud sibi fata poli, sed propria fata parantes.
Vndè nec immeritò fatuum fatum quoq; tale
Fatum hodiè, & non fatale, at fatuale vocatur.

Tùm Dea; venatum vt videt aduersante Diana
Esse, atque aduersis fatis, auibusque sinistris,
Acturum Furiis, sæuoque euecta dolore
Vertitur in rabiem, & rabiosa mente vocare
Crudeles insit Diuos, crudeliaq; astra,
Quod non ad placitum data vota, precesq; profusas
Excipiant, ceptasque sinant procedere tædas.
Tandem animum recipit tamen, atque recolligit, ira
Fracta, se paulùm, & fugientum corpora tali
Clamore ad reditum vocat. ô procul ista: sit ista
O procul à vobis fuga quaeso: manete: manete.
Nullæ hic insidiæ vobis: tuta omnia tuta

Nos

Nos penes: ah vobis nihil est hic triste timendum.
Non etenim Lernaë monstris, non igne Chimeræ
Scyllæisue lupis, crudisue Cyclopibus ortæ,
Quæ morfu humani laceremus corporis artus:
Sed genus altum etiam cœlo deducimus alto,
Et Ioue ab ipso: & nos aliquod nomenque decusque
Gessimus: haud nostri quoque sunt sine honore parentes.

Olli nil Venerem clamantem tale morantur,
Verum iter inceptum peragunt, rapidique; citique;
Accelerant per agros, & per loca nota viarum:
Nec mora, nec requies, usquam; nec lumina flectunt,
Quamvis infanæ vexati murmure Diuæ,
Donec speratam veniunt ad virginis arcem,
Virginis antiquo Glaubisum stemmate natae.

Est in Silesæ partis regione propinqua
Sarmaticæ genti domus haud incognita famâ:
Multis iam seclis illam tenuere nepotes
Nobilitate graues, & honore opibusque potentes
Glaubifidæ, celebres Marte, & præstantibus ausis:
Coreliam dubio procul à pinguedine terræ,
Egregioque situ cari dixere priores.
Non ibi namque Ceres, non Chloris, & aura salubris
Defuit, & immistæ Nymphis Satyrisque Napeæ:
Hic locus enatam diu sub luminis auras
Vidit, & excepit formam præstante puellam,
Quæ penes extinctæ matris haud procul inde Sororem
Rechenbergorum generoso stipite cretam
Degit, & in studiis exercitiisque Mineræ
Ingenij vires exercet, acumque citata
Pulcra sui generis nendo gestamina texit:
Interque, has operas auida simul arripit aure
A consanguinea documenta profecta Magistra.

Vnde verecundos deiecta modestia vultus
Surgat, & ingenuus Pudor, ingenuique rubores.

Hic labor, hec illi studium, cum nuncia fama
Hæc properè apportat noua, honore ostroque decorum,
Adventare virum, & petere hospita tecta quadrigis,
Et famulis, & equis, sibi quæ de more recepto
Inter equestre genus, quoque iam data protenus essent.
Iamque manu, iamque occursum, plausuque sereno
Excipi, & exceptum tecti sub limina duci.
His annectebat de pangendis Hymenæis,
Deque proco jamjam huc Diuis autoribus acto,
Paucula, fatidici Vatisque, & Aruspici instar,
Obscuris vera involuens, obscuraque veris,
Equibus haud poterant, nunc huc, nunc sensibus illuc
Abreptæ mentes penitus cognoscere verum.

Talibus à fama diffusis vocibus addit
Conciliatque fidem materno sanguine nexa
Denique, quæ veniens bona fert nova, & omnia pandit,
Vt se de tædis habeant socialibus, & de
Hospite, deque proco, blandoque hæc ore profatur;
Cara Sabina, vocant hinc te fata, ardua fata
Ad sacra vincula tori, iusque inuolabile tædæ;
Nec magis hic cupiunt te consuetudine nostra,
Assuetaque frui mensa, solitoque cubili.
Præstò est Parthenopis fato huc aduectus ab oris
Vir genere insignis, generosisque inclytus ausis,
Qui tua sollicitis ambit connubia votis,
Et citrà dubium quoque te potietur, & omnem
Per vitam tecum consumet temporis æuum.
Namque tui fratres, & auito sanguine iuncti,
Tutoresque; quibus te despondere potestas;
Illius ex voto jam conuenere vocati,

Con:

Consultantque tua de commoditate, toroque:
Omnibus idem animus (mirum hoc) eademque voluntas,
Spem dubio cordi facere, affinemque parare.
Vsque adeo cunctis morum ornamenta decora
Factaque virtutesque viri, dotesque probantur
Ingenuæ. Vsque adeo nil non laudabile in ipso est,
Ergo animum mentemque para Dominoque, Deoque,
Auctori ceptorum operum, precibusque Tonantem
Deuenerare piis, sit vt ipse in parte iugali
Pronubus, & iungat fati bona fata peractis.

Dixerat. Obstupuit confestim exterrita virgo,
Deiecitque oculos, totosque expalluit artus:
Pro re pauca refert: mène ad sacra fœdera tædæ,
Cara propinqua, patem, thalami que ad iura vocari?
Quæ vix pubesco, & pleno sum nubilis æuo?
Esto Sed censen me consuetudinis vsu
Posse carere tuæ? mène vnquam posse mouere
Ex animo caros consanguinitate propinquos?
O procul hinc nostra procus exeat ocyus aula,
Coniugiumque aliud quærat, quò tempora fallat.
Non ego me patior; dum spiritus hos regit artus;
De te raptari, nec vi, nec amoribus vllis.
Nescio, quid sit amor, nec amo, nec amor, nec amabo.

Imò imò hic maneat; contra agnata excipit; ille,
Et voti compos fiat, longumque diuque
Tecum in connubio vitales hauriat auras,
Et nosces, quid amor sit: quid sit amare, & amari.
Nescis, quæ loqueris. Sabina, iugalia nescis
Gaudia, & in locio mysteria condita lecto,
Quæ quando scires, haudquaquam talia demens
Iam verba afferres. Longum diuersa sonares.
Non, non exprimeres te me non posse carere,

Nec

Nec posse ex animo caros delere propinquos,
Quæ ventura dies adimet, cariq; mariti
Dulcisonus lepor, & roseis affusa labellis
Gratia, & adnascens sobolis generosa propago:
Sed te subijceres fato, cui mutuus ardor,
Et sociæ Leges, & sacra Hymenæia cordi.
Non etenim casu nostras appulsus ad ædes
Est nouus hic hospes, sed vi, sed Numine fati,
Quod te coniugij vult in statione locatum,
Vt genitrix fias sobolis, quæ fortibus ausis
Nomen in astra ferat, patriosque imitetur honores.
Hoc fatum par est agnoscas pectore grato,
Vt potè legitimos quod soium ventilat ignes,
Per terras; & quo solo iuga sacra parantur.
Non etenim humanas humana industria tædas
Efficit, aut cæco sortis fors concita casu;
Ceu cum falsiloquis Epicuri de grege porcis
Mundus iam statuit nostra hac ætate malignus:
Verùm diuino iunguntur corpora fato.
Fato fit, fato socialis copula cessat.
Fatum in amore valet plus quàm Pactolus, & omnis
Gaza soli, Nereiq;, & gemmiferæ Amphitrites.
Fato Thariadæ castissîma Sara iugatur,
Abramidæq; Rebecca, pioque Susanna sodali.
Fato Penelope Laërtis prole potitur.
Sic non virtutis, sic non pietatis egenti
Hic iam præsentî quoq; tu iungere marito.
Tu modo fatales ductus agnosce, lubensque
Diuos in sociam vitam sectare vocantes.

His dictis animum Nymphæ succendit amore,
Quæ genus actutum meditatur amabile vitæ,
Atq; placere proco studet, ostenditque tepentem

Imis

Imis sub venis, imisq; sub ossibus ignem,
Quem deinde haud paruis ardorum accessibus auget,
Postquam cara viri coram datur ora tueri,
Colloquioq; frui, qui Dijs in vota vocatis
Auspicius, lætus sacra connubialia firmat,
Coniugijq; fidem, gemmisq; auroq; rigentes
Expedit armillas citus, auratasq; catenas
Cyaneasq; Hyacinthos, coasq; Smaragdos,
Datq; in perpetuum monumentum, & pignus amoris,
Ac tandem, rebus dextreq; probeq; peractis,
Parthenopam rursus properat festinus ad aulam,
Adq; operas rerum solitas, natosq; ducales.

Vixq; extra sedes, atq; extra limina portæ
Ventum erat ad campi sata læta, boumq; labores,
Cum noua Sponsa nouo lætissima fortis honore
Scitari blandis extemplo vocibus infit
Ex consanguineis, quo sponsus sanguine cretus
Esset? & vnde illi morum decora ardua, & vnde
Nectareus lepor, & facundæ gratia lingua!
Tum quæ Parthenopis jam munera obiret in oris!
Harum etenim nondum sat erat tum conscia rerum.

Quare Tutorum quidam, cui talia nota
Præ reliquis, citus assurgit, vir honoribus ingens
Cæsareis, cupidusq; his implet vocibus aures.
Si quando exhaustos tellure fretoq; labores,
Vrbesq; populosq; orasq; locosq;, per orbem,
Omnes jam saltem paucis attingere vellem.
Ante diem nigra nox huc subreperet umbra.
Sed si tantus amor, menti si tanta cupido est,
Et iuuat annales illorum audire laborum:
Incipiam, & breuiter [tu mentem aduerte] docebo.

Fando aliquid fortasse tuas peruenit ad aures
De Salagastiadum gente inter sidera nota,
Quæ sub Bromnicis habitacula clara Dynastis,
Hac ipsa in nostra regione, soloq; Silesio,
Continet, atq; suum genus alto à sanguine ductum
Per tot seclorum potis est ostendere iecula.

C

Hac

Hac de gente suos, deducit originis ortus
Sponsus hic iste tuus, nomenq; hinc nobile cepit.
Hunc; postquam teneras mediocriter hauserat artes,
Argentoratam primis citò misit ab annis
Hinc Pater, ut notas sibi clarae Aganippidos undas
Redderet, & bifidi juga disceret ardua Pindi
Scandere, Musarumque inuisere pulchra vireta,
Sturmiadum fama ritè informantè Iohanne.
Illic consumpsit, discendi percitus aestro,
Annos ætatis primos, & ab ore pependit
Magni oratoris, quo non præstantior alter
Voce c'ère viros, doctasque accendere ad artes.
Is simul ut speciem virtutis, & indolis altæ
Primitias vidit juvenili in corde vigentes,
Haud mora, Thesea sibi consuetudine junxit
Ingenium docile, & patrio complexus amore est,
Formavitque habilem vitæ melioris ad usum,
Prima rudimenta, & præclara inuenta Sophorum
Præstantum Graio Latioque idiomate pandens.
Hic, ubi jam teneræ fundamina jacta juventa,
Grammata de vita & studiis testantia sumit,
Ipso sponte sua caro tribuente Magistro:
Marchiadosque urbem Musisque opibusque potentem,
Odera piscoso qua labitur amne, reuisit.
Fortè ibi Marchiaci tum laus & fama Lycei.
Interpres Legum, jurisque minister & æqui,
Schraderus celebris, tua, Iustiniane, statuta
Pandebat, magna juvenum auscultante caterua.
His citus adjungit sese SALAGASTIVS, &, quid
Iustitia humani generis lux ardua poscat,
Sedulus admota cognoscit, & excipit aure,
Observatque animo, ut venturo tempore possit
Illius ad trutinam dubios expendere casus,
Et premere, & laxas dare rectus & æquus habenas.
Postquam veridici diuina scientia iuris
Hausta erat, en mentem subit Experientia rerum,

Quæ

8
Quæ stimulos mistis acres hortatibus addit,
Et lustrare iubet, vasti per climata mundi,
Terras, & mores populorum, vrbesque locorum
Egregias fama, Musisque, & merce celebres,
Vt ne sit mutus, ceu squammea turba sub vndis,
Attice Seriphia, per stagna argæia, ranae,
Si quando hoc sensu quid forte occasio poscat.

Ergo Viadriacis valedictis ordine Musis
Discedit, fama que ingentia mænia lustrat
Teutona, quæ Rhænus, quæ Mænus, & Oenus amænus,
Isterque vndisonus, cælo gratissimus amnis,
Lupiaque, Viadrusque, Sueuusque, Amasusque, Visurgisque,
Arctousque suis cum fluctibus alluit Albis:
Deueniensque Pragam, Germani ad Cæsaris aulam,
Ob varios orbis populos, ibi tempore quouis
Conspicuos, atque ob Boiemæ idiomata linguæ
Cognoscenda illic, tres totos tranfigit annos
Hac benè percepta, procul ad celebrata Camænis
Oppida se confert Heluetæ gentis, & indè
Allobrogum ad Musas. Peragratur Gallia tandem,
Gallia nequitia, sæuaque haud inscia cladis,
Quam Rhodanus, quam findit Arar, quam permeat ingens
Sequana, piscosoque interfecat amne Geramna.

Hic Biturygii clarissima lumina ludi
Visit, & eloquio grauis, eloquioque stupendus
Iuridico quid proponat Cuiatius, audit,
Ad quem Rhænani quoque grammata rhetoris affert,
Qui dum Sturmei signa neubitata fauoris
E sibi porrectis videt agnoscitque libellis,
Mox commendatum iuuenem susceptat, & ipsum
Discendi cupidum deserta per ardua iuris
Ducit, Nestoreis Legum mysteria glossis
Pandens, tironum magna aduertente corona.

Exacto tandem, studiorum in tramite, cursu,
Per varios pelagi tractus, per inhospita late
Littora littoribus multum distantia nostris

Cogitat

Cogitat ignotas remis inuisere gentes.
Ergo in vota vocans bona fata, poliꝑ; Monarcham
Nauem conscendit, classiꝑ;ue immittit habenas,
Et primum claris Anglorum allabitur oris,
Inde ad veliuolos puppi defertur Iberos,
Quos longè & latè vultu facieꝑ;ue pererrat,
Hisꝑ;ue pererratis, Maltham petit. Inde profectus
Sacra Dioneæ Veneris loca permeat, &, quid
Aspectu dignum Cypros tenet inclyta, lustrat.
Post varios rerum casus, pelagique labores,
Sideribus, remisꝑ;ue aurisque ferentibus vsus
AEgyptum venit, ad septemplicis ostia Nili,
Nili alta ex alto ductis cunabula cælo.
Illic Pyramidas, capite ardua sidera olympi
Tangentes, famaꝑ;ue illustrem Mempheos urbem,
Et freta rubra rubri maris, immerisque Pharonis
Desertosꝑ;ue Arabum campos aspectat, & inde
Prouectus rursus pelago felicia terræ
Iugera sacrata cernit, gentesꝑ;ue beatas
Phænicum, Solymūꝑ;ue urbem, cedroꝑ;ue virentes
Palmiferi colles Libani, locaꝑ;ue inclyta fatu,
In quibus ipse fuit coram versatus IESVS.
Protenus, hac sancta Phænicum gente relicta,
Per Syriæ campos recta contendit ad aulam
Odyssij Regis, Bizantinosꝑ;ue superbos,
A quibus ad littus, Macedum per iugera, transit,
Nec remorante mora Tyrrhenum nauigat æquor,
Felixꝑ;ue infertur Latio, & Laurentibus aruis,
Qua Pater Eridanus lento secat agmine campos,
Mincius & rapidis de voluitur inclytus vndis:
Et sic omnigenis, per humum, perꝑ;ue æquora visis
Vrbibus, & populis, rebusꝑ;ue, locisꝑ;ue, virisꝑ;ue,
Ad patrios tandem remeatꝑ;ue reditꝑ;ue penates.
Audiit, esse virum per tot maria vndique vectum,
Totꝑ;ue hominum mores latum vidisse per orbem
Parthenopus Princeps, scriptisꝑ;ue accersit amicis

Muner

Muner
Confil
Præfic
Vi pul
Iuxta
Vnde a
Temp
Post ex
Aulæ
Munifi
Certa
Que da
Temp
Innoc
Facta b
V
Correp
Affectu
Grates
I
Illustre
SALG
Atque
Verba
C
Ocyus
Heu q
Nos ca
Salide
Gloria
Nobis
Ah fui
Salidu
Quino
Parthe
Solon,

Muneribusque illum, sit ut à tacitis secretis
Consilijque aulae fidis, ac denique proli
Præficit illustri, tenerisque heroibus arcis,
Ut pulcris illos morum virtutibus ornet,
Iuxtaque egregia doctrinae repleat arte,
Unde animo pudor ingenuo, tranquillaque vitæ
Temperies, atque ante pilos sapientia velox.
Post exantlatos multumque diuque labores
Aulae, nunc demum Diuum Pater atque hominum Rex,
Munificusque Heros ipsum nouo honore beavit,
Certaque sceptrâ dedit, per Parthenopœia regna,
Quæ data sceptrâ etiam iusto moderamine iustus
Temperat, atque regit. Sed enim sese exhibet erga
Innocuum innocuus, fontem fons, inque bonorum
Facta bonum. Usque adeo vir seruantissimus æqui est.

Vix ea fatus erat, subito cum virgo stupore
Correpta ingenti palmas ad sidera tollit,
Affectuque animi tacito tibi, maxime Diuum,
Grates, Rector agit, tanti pro munere sponsi.

Interea noua fama noua nouitate referta
Illustrem veris implet rumoribus aulam,
SALGASTVM nympha forma præstante potiri,
Atque redire nouis titulis & honoribus auctum,
Verbaque iam iam ideò reduci felicia dici.

Quæ vox Salaidum simul ac perfertur ad aures,
Ocyus incipiunt querulas effundere voces:
Heu, quæ nunc tellus, dicunt, quæque æquora possunt
Nos capere, & quidnam nobis nunc denique restat:
Salaides fuimus, laus & fuit ardua, & ingens
Gloria Salaidum, ferus omnia Iuppiter aufert
Nobis: dulce nihil, fata, inuida fata relinquunt.
Ah fuit, ah verè fuit hic SALAGASTIVS hospes
Salaidum, veluti cum nomine rettulit omen,
Qui nos, qui tanto præsens affecit honore,
Parthenopamque aulam, quanto vnquam clarus Athenas
Solon, aut Thales hominum iustissimus vnus,

Sic quoque praelusti fuit in statione fidelis,
Atque tenella Ducum praeordia dotibus auxis
Virtutum ingenuis, illis praecepta subinde
Et iussa apponens. Pelidae qualia Chiron,
Qualia Alexandro dedit ille Platonis alumnus,
Aufoniusque suo puero, illustrique Dynasta.
De reliquis ut iam sileamus dotibus, & de
Mente indeque, suos qua fouerit usque clientes.
Non Epichærecacam fouit sub corde Megaram,
More hominum latus ad Regumque Ducumque sedentum,
Qui sensis animi longum diuersa loquuntur,
Dumque Deum simulant foris, intus Dæmona gestant,
A quibus haud sese proba mens defendere pollet!
Vitantur venti, pluuia vitantur, & æstus,
Vitatur Pluto Pater, Harpyæque, feræque,
Sed non vitatur fraus insidiosa, doli que,
Quos homo nunc homini post terga improuida peccat,
Præsertim Heroum subter praelustribus aulis,
Quos Deus, at præstat motas reuocare loquelas,
Dii, SALAGASTE, tibi, pro tali mente fideque
Officiisque polo sat idonea præmia reddant.
Non opis est nostræ, dignas tibi pendere grates,
Interea grato tua facta sonabimus ore,
Et te perpetuo, ceu Numen, honore colemus,
In freta dum fluuui currunt, dum Sala vadofus
Mænia Mulcibero sacra, nigratasque Salinas
Alluit, & fesso pecoriquè Homini que ministrat
Dulce, per æstatem riguis solamen in herbis,
Dii te conseruent florentem laudibus, & dent
Deiphobes æuum cana superare senecta
Cum consorte tori, facieque æuoque decora.
Talia Salaidæ querulo sermone ferebant
Propter aquas, gemitusque imo sub corde premebant.
At Sala è mediis vitreum caput extulit undis,
Faunosque hæc iussit rugoso in cortice quercus
Consignare notis, fidos ne forte labores

Virtu.

Virtutesque & facta viri, laudesque stupendas
Inuida tentarent delere obliuia terris,
Neue viderentur Salaides omnibus vsque
Officijs cultæ malegratæ forsitan esse,
Iussit, & obliquo rursùm se condidit alueo.

Interea abscedit, valedicta Principis aula,
Ad sua sceptrâ pius SALAGASTVS, & omnia festos
Ad thalamos parat, & cunctis ita ritè paratis,
Iam tandem casta stabilit cum virgine fædus,
Fœdus ad extremam durabile funeris horam.

Ergò te Deus; à quo tot tot commoda vitæ
Sunt collata pio SALAGASTO, quiq̃ue SABINAM
Ingens Glaubisidùm deus illi adjungis & addis
Connubio stabili; rogo. Tu quæso annue votis,
Da Pater omnipotens, da, quæ te supplice voco
Iam volo, da, videat sub conditione jugali
Sponsus cum casta tot tot bona plurima sponsa,
Quot cælum stellas habet, & quot littus arenas
Marmaricum, nec quid dirarum à gente sororum
Asmodeoue, toriue alijs oloribus ortum
Omina felicistædæ felicia turbet.
Ac tandem extremæ cum venerit hora senectæ,
Corporis exutos vinclis ac carcere cæco
In nemus Elysium transfer, sedesque beatas,
Vt videant sacros inter tua gaudia cætus,
Gaudia non vllis vnquàm cessantia seclis.
Hæc oro, hæc votis ardentè ad astra profusis
Apprecor, & tandem factò sic fine quiesco.

F I N I S.

aut emissa voce magna ex
piravit **ps. nr.** Et uidi ce
ph lassu e' in duo. alio me uita
deorsu. Vides aut e' in quo
exadulo stabat. ga sic clamor
expirasti ait. Ver. hic homo
di filius erat. Erat aut e' in
heres de lege aliter. Me
qs erat in. Me. Me. Me.
et maria. Me. Me. Me. Me.
yoseph. Me. Me. Me. Me.
Et cu' e' in. Me. Me. Me. Me.
eu. et misit. Me. Me. Me. Me.
miser q' h'ent. Me. Me. Me. Me.
ultra. **ex.** **E** Me. Me. Me. Me.
sero e' h'ent. Me. Me. Me. Me.
erat qd e' h'ent. Me. Me. Me. Me.
yoseph. Me. Me. Me. Me.
decurio. Me. Me. Me. Me.
decurio. Me. Me. Me. Me.
me adpysate. Me. Me. Me. Me.